

матъ схватки по височинитѣ и къмъ гарата, доста отдалечена отъ града. Обаче, тия български разѣзди не били достатъчно силни, за да влѣзатъ въ града. Въ една телеграма, изпратена въ четвъртъкъ на кралъ Константина (в. le Temps отъ 13 юлий), архиепископътъ молилъ послѣдния да завземе часъ по-скоро града, който се защищавалъ успѣшно отъ българскитѣ нападения. Архиепископътъ съобщава още, че той управлявалъ града, че българскитѣ власти го напустнали отъ една седмица, но се страхувалъ, че навѣрно гражданитѣ не ще могатъ утрая до край. Тия български нападения — необясними — трѣбва да сж спомогнали доста за възбуждане у гърцитѣ духътъ на отмъщение.

Главната грижа на архиепископската милиция презъ тая седмица, изглежда, да е била да слѣди българското население въ града и въ околнитѣ села. Може би, това поведение да имъ е било продиктувано въ началото отъ страха за нѣкакво задружно дѣйствие между туй вжтрѣшно малцинство и неприятеля, който ги нападалъ отъ вжнъ. Една грѣцка тѣлпа, вжоржена, ходѣла отъ кжща въ кжща слѣдъ нѣколко формено облѣчени войници, заплашвайки българитѣ и всички, които биха се опитали да имъ дадатъ подслонъ. Тѣхнитѣ кжщи бивали ограбвани, женитѣ имъ малтретирани, докато пѣкъ мжжетѣ бивали арестувани и закарвани, единъ по единъ или на групи, въ епископския дворецъ. Тамъ тѣ се явявали прѣдъ комисия отъ миряни, прѣдседателствуванa отъ единъ свещеникъ. Всички парѣ, които намирали у тѣхъ, бивали взимани. Задавали сж имъ единствения въпросъ — българинъ ли е или не. Всичко това се твърди отъ д-ръ Клугманъ, а свидѣтелствуването на тоя руски лѣкаръ се потвърждава напълно отъ това на български селени. Отъ епископския дворецъ арестуванитѣ бивали закарвани въ едно близко дѣвическо училище. Тамъ ги затваряли на тѣсно въ нѣколко стаи на групи отъ по 50 и 60 души. Нови затворници пристигали отъ града и селата, така че числото имъ достигнало до 200 или 250. Часть отъ пазачитѣ били серски жители. Имената на нѣкои отъ тѣхъ сж извѣстни. Другата часть била съставена отъ нередовни войници въ формено облекло. Тѣ почнали веднага да се отнасятъ съ груба жестокость къмъ затворницитѣ. Послѣднитѣ били вързани и бити съ прикладитѣ на пушкитѣ. Планътъ на пазачитѣ е билъ, очевидно, арестуванитѣ да бждатъ избити на серии. Завеждали ги двама по двама въ една стая отъ първия етажъ, дѣто сж ги убивали най често съ нѣколко удара отъ касапски ножъ или шикъ Мартини върху главата или врата. Всѣки отъ касапитѣ се задължавалъ да убие 14 души, т. е., както изглежда, толкова, колкото всѣки е можалъ да погребе презъ нощъта. По сжщия начинъ тѣ продължавали да колятъ по желание чакъ до петкъ 11 юлий. Между затворницитѣ имало нѣколко български войници, нѣколко селяни арестувани съ оружие въ ржка (в. показанието на селянина Лазаровъ, приложение № 20), и